

[Startpagina](#) > ... > [Familierecht En Erfenissen](#) > [Erfenissen](#) > [Erfenissen](#) > [Poland](#)

Erfenissen

 Polen

Inhoud aangereikt door

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Deze factsheet is opgesteld in samenwerking met [de Raad van de notariaten van de Europese Unie \(CNUE\)](#).

1 Hoe wordt de uiterste wilsbeschikking (testament, gemeenschappelijk testament, erfovereenkomst) opgesteld?

Volgens Pools recht kan een uiterste wilsbeschikking alleen in de vorm van een testament worden opgemaakt. Gemeenschappelijke testamenteën zijn echter verboden. De volgende vormen van testament worden erkend:

- een holografisch testament (*testament holograficzny*) dat door de erflater geheel met de hand is geschreven, gedateerd en ondertekend;
- een notarieel testament (*testament notarialny*) dat door een notaris is opgemaakt in de vorm van een notariële akte;
- een allografisch testament (*testament allograficzny*) opgesteld in aanwezigheid van twee getuigen voor de burgemeester van een gemeente (*wójt*), de burgemeester van een stad (*burmistrz*), de voorzitter van een gemeenteraad (*prezydent miasta*), de voorzitter van een districtsraad (*starosta*), een provinciale voorzitter (*marszałek województwa*), het administratieve hoofd van een district of gemeente (*sekretarz powiatu/sekretarz gminy*) of het hoofd van een openbaar register (*kierownik urzędu stanu cywilnego*);
- een testament dat mondeling wordt voorgedragen (*testament ustny*) in aanwezigheid van drie getuigen (alleen mogelijk voor personen die op zeer korte termijn dreigen te overlijden en voor wie het vanwege uitzonderlijke of spoedeisende omstandigheden onmogelijk of erg moeilijk is om een testament in de bovenbeschreven vormen te maken);
- het testament van een reiziger (*testament podróźny*) dat tijdens de reis aan boord van een Pools schip of luchtvaartuig is gemaakt (de erflater legt een verklaring van uiterste wilsbeschikking af bij de kapitein van het schip of luchtvaartuig of zijn plaatsvervanger in aanwezigheid van twee getuigen);
- een militair testament (*testament wojskowy*) (opgesteld in uitzonderlijke omstandigheden en door een strikt omschreven lijst van personen).

Wat erfovereenkomsten betreft, worden alleen overeenkomsten inzake verwerping van een nalatenschap erkend. Een dergelijke overeenkomst kan worden afgesloten door de toekomstige erflater en de wettelijke erfgenaam, maar is alleen rechtsgeldig als ze in een notariële akte is vastgelegd.

2 Moet de wilsbeschikking worden geregistreerd en, zo ja, hoe?

Een testament hoeft niet te worden geregistreerd om rechtsgeldig te zijn. Testamenten die zijn opgemaakt in de vorm van een notariële akte of holografisch testament en in bewaring zijn gegeven bij een notaris, kunnen worden geregistreerd bij de nationale raad voor notarissen (*Krajowa Rada Notarialna*).

3 Gelden er beperkingen voor de bevoegdheid om bij uiterste wil te beschikken (bv. een wettelijk erfdeel)?

De vrijheid om een erfgenaam of erfgenamen aan te wijzen, wordt door de wet op geen enkele wijze beperkt. Ook het recht van de nauwste verwanten en de echtgenoot op een legitieme portie stelt in beginsel geen beperking aan de vrijheid van de erflater om over zijn vermogen te beschikken, maar beschermt de belangen van hun ouders, afstammelingen en echtgeno(o)t(e), die recht hebben op een bepaalde som geld.

4 Wie erft er en hoeveel, wanneer er geen uiterste wilsbeschikking is?

Wanneer er geen testament is, geldt het onderstaande.

Volgens de wet zijn de kinderen en de echtgeno(o)t(e) van de erflater de eersten die in aanmerking komen voor de nalatenschap; het erfdeel van de echtgeno(o)t(e) mag niet minder bedragen dan een kwart van de nalatenschap. De kleinkinderen van de erflater (in het geval dat de kinderen van de erflater niet meer in leven zijn wanneer de nalatenschap wordt geopend), achterkleinkinderen of zelfs verre afstammelingen (in het geval nakomelingen eerder in de lijn niet meer in leven zijn wanneer de nalatenschap werd geopend) zijn de volgenden die in aanmerking komen voor de nalatenschap. Het Burgerlijk Wetboek (*Kodeks Cywilny*) bepaalt ook dat indien een erflater geen nakomelingen in de neergaande lijn heeft, de echtgeno(o)t(e) en de ouders van de erflater bij wet erfrecht hebben; indien er geen nakomelingen in de neergaande lijn en geen echtgeno(o)t(e) zijn, gaat de gehele nalatenschap over op de ouders van de erflater. Wanneer een van de ouders van de erflater bij de opening van de nalatenschap niet meer in leven is, gaat het deel van de nalatenschap dat aan die ouder zou zijn toegekomen, in gelijke delen over op de broers en zussen van de erflater. Wanneer geen van de ouders van de erflater bij de opening van de nalatenschap nog in leven zijn, gaan de aandelen van de ouders over op de broers en zussen van de erflater. Indien een van de broers of zussen van de erflater niet meer in leven is op het moment dat de nalatenschap wordt geopend, maar nakomelingen heeft, gaat het deel van de nalatenschap dat die broer of zus zou zijn toegekomen, over op hun nakomelingen. Indien de erflater geen nakomelingen, ouders, broers en zussen of nakomelingen van broers en zussen heeft, gaat de gehele nalatenschap over op de echtgeno(o)t(e) van de erflater. Indien de erflater geen nakomelingen, echtgenoten, ouders, broers en zussen of afstammelingen van broers en zussen heeft, gaat de gehele nalatenschap over op de grootouders van de erflater; wanneer een van de grootouders niet meer leeft wanneer de nalatenschap wordt geopend, gaat hun deel van de nalatenschap in gelijke delen over op hun kinderen. Wanneer een dergelijk kind bij de opening van de nalatenschap niet meer leeft, gaat het deel van de nalatenschap dat aan dat kind zou zijn toegekomen, in gelijke delen over op de kinderen van dat kind. Wanneer de grootouder die niet meer leeft wanneer de nalatenschap wordt geopend geen kinderen of kleinkinderen heeft, gaat het deel van de nalatenschap dat aan hen zou zijn toegekomen, in gelijke delen over op de andere grootouders. Als er geen langstlevende echtgenoot is en evenmin verwanten die een wettelijk erfrecht hebben, wordt de nalatenschap gelijkelijk verdeeld tussen de kinderen van de echtgenoot van de erflater, mits geen van hun ouders nog in leven was op het tijdstip van het openvallen van de nalatenschap. Ten slotte is, wanneer geen van alle voornoemde personen die wettelijk erfrecht hebben meer in leven zijn, de gemeente van de laatste verblijfplaats van de erflater de wettelijke erfgenaam van de nalatenschap; wanneer de laatste verblijfplaats van de erflater in de Republiek Polen niet kan worden vastgesteld of de laatste verblijfplaats van de erflater in het buitenland was, vervalt de nalatenschap aan de schatkist.

5 Welke autoriteiten zijn bevoegd:

5.1 op het gebied van erfopvolging?

Verzoekers moeten zich wenden tot een notaris, het gerecht dat bevoegd is in de laatste gewone verblijfplaats van de erflater, of — indien de laatste gewone verblijfplaats van de erflater in Polen niet kan worden vastgesteld — het gerecht dat bevoegd is in de plaats waar de nalatenschap of een deel daarvan zich bevindt (nalatenschapsrechtbank) (*sąd spadku*). Indien geen van deze voorwaarden van toepassing is, is de nalatenschapsrechtbank de arrondissementsrechtbank van de hoofdstad Warschau (*sąd rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy*).

5.2 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van de nalatenschap te ontvangen?

Verklaringen houdende verwerping of aanvaarding van een nalatenschap moeten worden gedaan ten overstaan van de rechter van de woon- of verblijfplaats van de persoon die de verklaring doet of ten overstaan van een notaris. Personen die in het buitenland wonen, kunnen een verklaring houdende verwerping van een nalatenschap indienen in de vorm die is vastgesteld in het recht van de plaats waar deze handeling wordt verricht.

5.3 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van een legaat te ontvangen?

Het Poolse recht voorziet in twee soorten legaten: eenvoudige legaten en uitvoerbare legaten. De verwerping of aanvaarding heeft alleen betrekking op uitvoerbare legaten; deze keuze bestaat niet in het geval van eenvoudige legaten.

De in het antwoord op de vorige vraag genoemde autoriteiten zijn bevoegd om een verklaring betreffende een uitvoerbaar legaat in ontvangst te nemen.

5.4 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van een wettelijk erfdeel te ontvangen?

De Poolse wet bevat geen voorbeholden. Wel is het zo dat uitkering van de legitieme portie (d.w.z. een passende som geld) kan worden gevorderd. Er kunnen geen verklaringen van verwerping of aanvaarding van een legitieme portie worden ingediend.

6 Korte beschrijving van de procedure voor de behandeling van een erfopvolging uit hoofde van het nationale recht, waaronder de vereffening van de nalatenschap en de verdeling van de goederen (geef ook aan of de erfopvolgingsprocedure ambtshalve wordt ingeleid door een gerecht of een andere bevoegde autoriteit)

Een persoon die bewijs wil hebben van zijn hoedanigheid van erfgenaam moet ofwel bij de rechter om een verklaring van erfrecht verzoeken of bij een notaris een akte van erfrecht doen opmaken. Als er meerdere erfgenamen zijn, kan de nalatenschap worden verdeeld via een gerechtelijke procedure tot vereffening-verdeling van de nalatenschap, op basis van een daartoe strekkend verzoek van de erfgenamen, of bij notariële akte.

7 Hoe en wanneer wordt iemand erfgenaam of legataris?

Een persoon wordt erfgenaam of legataris bij het openvallen van de nalatenschap (de nalatenschap/het legaat kan echter worden verworpen).

8 Zijn de erfgenamen aansprakelijk voor de schulden van de erflater en, zo ja, onder welke voorwaarden?

De aansprakelijkheid voor de schulden uit hoofde van de nalatenschap verschilt afhankelijk van de wijze waarop de nalatenschap wordt aanvaard. Een erfgenaam kan de nalatenschap aanvaarden met onbeperkte aansprakelijkheid voor schulden (zuivere aanvaarding) (*przyjęcie proste*), met beperkte aansprakelijkheid (beneficiaire aanvaarding of aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving) (*przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza*) of afstand doen van de nalatenschap (verwerpen). Wanneer de nalatenschap onder voorrecht van boedelbeschrijving wordt aanvaard, is de erfgenaam slechts aansprakelijk voor schulden uit hoofde van de nalatenschap tot de waarde van de goederen van de nalatenschap zoals bepaald in de boedelbeschrijving of het boedelrapport. Een erfgenaam die afstand heeft gedaan van nalatenschap is niet aansprakelijk voor schulden. Een verklaring van verwerping of zuivere aanvaarding van de nalatenschap (*przyjęcie spadku wprost*) moet worden afgelegd binnen zes maanden na de datum waarop de betrokkene kennis heeft gekregen van de nalatenschap. Wanneer een dergelijke verklaring gedurende die periode niet wordt afgelegd, wordt de erfgenaam geacht de nalatenschap te hebben aanvaard onder voorrecht van boedelbeschrijving. Mede-

erfgenamen zijn hoofdelijk aansprakelijk voor schulden uit hoofde van de nalatenschap totdat de nalatenschap is verdeeld. Vanaf het moment dat de nalatenschap is verdeeld, zijn de erfgenamen aansprakelijk voor schulden uit hoofde van de nalatenschap in verhouding tot hun aandeel.

9 Welke documenten en/of informatie zijn normaliter vereist voor de registratie van onroerende goederen?

Voor de kadastrale registratie van onroerende zaken die deel uitmaken van de nalatenschap moet de erfgenaam in de regel schriftelijk bewijs van zijn hoedanigheid van erfgenaam overleggen, d.w.z. een gerechtelijke verklaring van erfrecht (*postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku*) of notariële akte van erfrecht (*zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia*).

9.1 Is de benoeming van een beheerder verplicht of op verzoek verplicht? Indien dat verplicht is of verplicht is op verzoek, welke maatregelen moeten er dan worden genomen?

Een beheerder (*zarządca spadku*) kan ambtshalve of op verzoek worden aangesteld wanneer, om wat voor reden dan ook, het risico bestaat dat de nalatenschap niet volgens de wensen van de overledene wordt verdeeld. Belanghebbenden kunnen daartoe een verzoekschrift indienen bij de bevoegde rechter, dat vergezeld moet gaan van bewijs van hun hoedanigheid van erfgenaam, legataris of legitimaris. Andere personen die om aanstelling van een beheerder kunnen verzoeken, zijn de executeur van het testament, mede-eigenaren van onroerende zaken van de nalatenschap, personen die gezamenlijk aanspraak maken op bepaalde rechten die tot de nalatenschap behoren, personen die een schriftelijk bewijs van hun vordering op de erflater hebben en de belastingdienst.

Ook in het geval van een onbeheerde nalatenschap stelt de rechter ambtshalve of op verzoek een beheerder aan.

9.2 Wie is er gerechtigd de uiterste wilsbeschikking van de erflater uit te voeren en/of de nalatenschap te beheren?

De erflater kan in zijn testament een executeur (*wykonawca*) aanwijzen, die de nalatenschap beheert na het overlijden. De benoeming van de executeur wordt van kracht wanneer de nalatenschap wordt geopend (d.w.z. bij het overlijden van de erflater). De benoemde executeur kan bij een rechtbank of een notaris een verklaring afleggen waarin hij weigert de benoeming tot executeur te aanvaarden. Een dergelijke verklaring leidt tot het verval van de hoedanigheid van executeur. Indien geen executeur is benoemd of indien de aangewezen executeur heeft geweigerd de benoeming te aanvaarden, wordt de nalatenschap beheerd door de erfgenamen.

9.3 Over welke bevoegdheden beschikt een beheerder?

De executeur beheert de nalatenschap, betaalt de schulden die tot de nalatenschap behoren en voert de instructies van de erflater uit, zoals het uitkeren en afgeven van eenvoudige legaten. Vervolgens, maar in ieder geval onmiddellijk nadat de nalatenschap is vereffend, wordt de nalatenschap overeenkomstig de testamentaire beschikkingen en de wet onder de erfgenamen verdeeld.

De executeur kan in rechte optreden en aangesproken worden in verband met zaken die voortvloeien uit het beheer van de nalatenschap, een georganiseerd deel daarvan of een duidelijk omschreven goed. Hij kan ook rechtsvorderingen instellen in verband met rechten die tot de nalatenschap behoren en worden aangesproken voor tot de nalatenschap behorende schulden.

De executeur geeft ook de legaten af aan de personen waaraan een legaat is vermaakt.

10 Welke documenten worden krachtens het nationale recht gewoonlijk gebruikt tijdens of aan het einde van een erfopvolgingsprocedure ter staving van de rechtspositie en de rechten van de rechthebbenden?

Hebben zij een specifieke bewijskracht?

De wettelijke erfgenaam moet afschriften van documenten van de burgerlijke stand overleggen waaruit zijn verwantschap met de overledene blijkt (bijv. geboorte- of huwelijksakte). Een erfgenaam of legataris moet als bewijs van zijn hoedanigheid van erfgenaam/legataris een testament overleggen.

Deze webpagina maakt deel uit van de website [Uw Europa](#).

Al uw [feedback](#) over de verstrekte informatie is welkom.

■ Laatste update: 17/03/2026

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.